

Въ 963 г. Българе-ти проводихъ посланникъ въ Цариградъ за да иска даване-то, за което Гръци-ти имъ бѣхъ дължни по-отнапрѣдъ; нъ тогавашній Императоръ, Никифоръ Фока, нерачи нищо да имъ плати, и, за да имъ неостави врѣмя да дигнахъ оружїе отгорѣ му, той проводи Калокрыра, сынъ на Херсонскыя князь, съ дарове до Русскыя Князь, *Свяшослава Игоревича*, та да го поддигне да нападне на Българіѣ и да ѣхъ завладѣе. Сяtosлавъ склони на това и въ 967 г. ненадѣйно нападна на Българско-то царство, та прѣвзе много градове и села. Него посрѣщна помощъ тукъ и отъ самы-ты Българы, които бѣхъ противници на царя си; а спорядъ това той, като видѣ, че руско-то оружїе ще напредне още повече, поиска му ся да стане и царъ на Българіѣ, на коѣхъ-то земя-та много му ся угоди. Съ това намѣреніе Русскый Князь отиде, та обсади и прѣстолный градъ Прѣславъ. Тогази Петръ быде принуденъ да ся затвори въ своя палатъ, който освѣнъ отъ градеky-ты стѣны, защищаваше ся още и отъ свои-ты дългы и жбесты стѣны; па най-сѣтнѣ, кога видѣ, че царство-то му отива веке изъ-рѣкы и той нищо нѣма да направи, излиза съ сѣтнѣхъ силъ да ся защити: нъ въ това врѣмя столица-та бѣ вече на прѣдаване и Петръ падна мъртавъ подъ стѣны-ты ѣ, а слѣдъ малко Русскы-ты войскы ѣхъ напълнихъ. Тогази Святославъ зароби два-та царскы синове, които на скоро бѣхъ сѣхъ върнѣли изъ Цариградъ, и объяви себе си Господаръ на Българскыя прѣстолъ.